

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 03/12/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 104

Hòa Thượng nói tu hành có công đức thì mới có thể hồi hướng được. Người tu hành bất kỳ pháp Đại thừa nào mà muốn vãng sanh về Tây Phương Cực Lạc, hồi hướng công đức về đó thì đều có thể vãng sanh. “**A Di Đà Phật**” không có tâm nhỏ hẹp, không phải niệm danh hiệu của Ngài thì Ngài mới rước. Nếu chúng ta tu pháp môn nào đạt được tâm thanh tịnh, có công đức, hồi hướng cầu vãng sanh thì sẽ vãng sanh. Quan trọng là người tu hành phải có công đức, nghĩa là tâm người ấy phải thanh tịnh, không còn phân biệt, vọng tưởng, chấp trước.

Hòa Thượng cả đời đã không ngừng nỗ lực, luôn luôn là phấn đấu đến hơi thở cuối cùng. Hòa Thượng trong những ngày cuối đời khẳng định chúng ta hộ trì Tịnh Tông, Tịnh Tông hộ trì Tịnh Độ, Tịnh Độ tiếp dẫn người vãng sanh.

Những việc tốt lành chúng ta làm mà ảnh hưởng đến nhiều đời sau thì công đức, phước báu rất to lớn. Tuy nhiên đa phần việc làm của chúng ta rất vụn vặt chưa có tầm nhìn xa. Vậy việc làm nào có thể có sự ảnh hưởng lớn lao? Hòa Thượng khẳng định là chỉ có giáo dục mới có sự ảnh hưởng như thế. Hiện tại, chúng ta đã hoàn thiện thủ tục pháp lý, tư cách pháp nhân cho khu đào tạo ở Hòa Phú, Đà Nẵng, mỗi tuần ở đây thu hút 80 học sinh đến học tập, tuy nhiên ở những nơi khác chưa ổn định.

Gần đây, xuất hiện chuyện Ma nhập, Ma dựa và vị Ma đó đòi giết người này để làm vợ khiến tôi tự hỏi vì sao lại như vậy? Ngay lúc tôi nghĩ không thông thì chợt nhớ đến lời giảng của Hòa Thượng: “*Tâm Ma nên mới bị Ma nhập*”. Lời của quý thần nói chúng ta không nên tin nhưng cũng không thể không để ý. Tại sao trong vòng sinh tử luân hồi này, có những vị Ma lại to gan, có quyền đến mức nói lên câu nói đó. Theo lời chỉ dạy của Hòa Thượng thì tất cả mọi điều đều ở nơi tâm mình, đều là do chúng ta từng khởi những tâm bất thiện mà không nhớ. Ví dụ một người khởi ý niệm phá thai, ý niệm phản bội không trung thủy thì ý niệm đó đã hình thành trong tâm mình và là chỗ để Ma có chỗ để lộng hành, để nhập, để xui khiến. Những chúng sanh và oan gia trái chủ có duyên nhìn thấy kẽ hở từ những ý niệm ác mới có thể đến quấy nhiễu.

Hằng ngày khởi tâm động niệm của chúng ta đều là lợi ích chúng sanh, lợi ích cho cộng đồng, lợi ích cho xã hội hay trước một con người chánh trực, thẳng thắn hay người tu hành có đức hạnh thì quý thần kính trọng. Cho nên chúng ta phải thận trọng với khởi

tâm động niệm của mình, một ý niệm thiện và ác khởi lên đã châu biến tận hư không khắp pháp giới.

Ngài Ngô Đạt Quốc Sư có 10 kiếp là cao tăng tu hành rất tốt nên oan hồn của Tiều Thố không thể phá được, nhưng Tiều Thố không tha, bám chặt con người này để báo thù. Khi Quốc Sư Ngô Đạt được nhà Vua tặng cho tòa trầm hương liền khởi ý niệm *“Chỉ có quốc sư như ta mới có được tòa trầm hương này!”* thì Tiều Thố liền nhảy vào đầu gối của Ngài Ngô Đạt, làm thành mụn ghẻ mặt người biết ăn thịt khiến Ngài Ngô Đạt đau khủng khiếp. Trước đó, Ngài Ngô Đạt từng được gặp một vị A La Hán thị hiện là một vị tăng bị ghẻ lở toàn thân và Ngài Ngô Đạt đã thành tâm chăm sóc và chữa bệnh cho vị tăng đó. Nhờ công đức đó mà A La Hán đã nói với Ngài Ngô Đạt rằng tương lai nếu ông gặp nạn thì hãy đến núi Kê Túc nơi có hai cái cây mà tìm tôi. Đến khi Ngài Ngô Đạt đau nhức quá thì liền nhớ đến lời dặn dò của vị A La Hán này và đi tìm. Sau khi gặp được vị tăng này thì vị tăng đã hóa giải oán kết giữa Ngài Ngô Đạt và oan hồn của Tiều Thố. Trong tiền kiếp, Ngô Đạt và Tiều Thố là hai vị quan nhưng Tiều Thố vì thua mà ức nên tự vẫn chết, sau đó oan hồn Tiều Thố nhất định đeo bám đến tận đời thứ 10 này để đòi nợ. Đến lúc này, Tiều Thố mới bằng lòng ra đi, khi ấy mụn ghẻ của Ngài Ngô Đạt đã liền lại.

Câu chuyện cho chúng ta thấy một ý niệm bất thiện, một ý niệm tham cầu, ý niệm giết hại, ý niệm phản bội là kẻ hở để Ma có thể lọt vào. Có rất nhiều người ngây ngô phá thai, giết hại chính những đứa con của mình hoặc có những ý niệm vong ân bội nghĩa, tư tình phản bội chồng/vợ cho nên Ma có chỗ nương gá. Do vậy, chúng ta cần phải hiệu đính lại ý niệm của mình.

Lỗi đã làm là ngày hôm qua và bắt đầu từ ngày hôm nay cho đến mãi về sau, chúng ta không còn có ý niệm xấu ác nữa mà thay vào đó là ý niệm thuận thiện thuần tịnh, ý niệm lợi ích chúng sanh, cộng đồng, xã hội. Như vậy sẽ hóa giải được oan gia trái chủ. Có câu rằng: *“Mỗi sớm mai thức dậy, ta cảm ơn cuộc đời vì ta có thêm một ngày để yêu thương”*. Câu nói đó nghe rất hay nhưng tại sao chúng ta không nghĩ là: *“Một sớm mai thức dậy ta có thêm một ngày nữa để tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến, để làm gì đó cho cộng đồng, cho xã hội và cho những người xung quanh, người thân của mình.”* Từ rất lâu rồi, không một buổi sáng nào mà tôi không khởi ý niệm cho ai một thứ gì đó, giúp ai một việc gì đó.

Cho nên tôi tự đặt câu hỏi vì sao vị Ma ấy ghé góm đến vậy, nhập vào người đó rồi đòi bắt người đó để cưới làm vợ? Thật ra, đều là ý niệm của chính mình vậy! Từ nơi ý niệm của mình có sự phản bội, giết hại, bất thiện, sẵn trong nội tâm nên Ma mới có cơ hội thuận tiện dựa dẫm.

Chúng ta đừng nghĩ rằng hằng ngày khởi tâm động niệm của chúng ta không ai biết. Một ý niệm thiện hay ác đều châu biến tận hư không khắp pháp giới. Ý niệm thiện khởi lên sẽ cộng dồn với những ý niệm thiện ở một nơi nào đó, giống như một giọt nước

trần ly, sẽ khiến thiên tai bão lũ nơi nào đó nhẹ đi. Có người nói tại sao năm 2000, sự cố Y2k sẽ khiến nhân loại có đại nạn nhưng vì sao lại không có gì? Câu trả lời là vì có người tu, năm đó, có người nói với tôi rằng người người đều ăn chay nên nếu không đi chợ sớm thì không mua được đậu phụ. Tuy vậy, sau năm 2000, đậu phụ bán thừa thãi ở ngoài chợ chẳng ai mua. Vì sao vậy? Vì chẳng có chuyện gì xảy ra nên người ta không tu nữa!

Cho nên nhiều người khởi ý niệm thiện sẽ kết thành một mảng từ trường thiện như một đám mây che mát cả một khu vực to lớn và nơi nào khởi nhiều ý niệm ác thì sẽ có một nơi nào đó sẽ có thiên tai bão lũ. Không phải tự nhiên mà yêu mà quý quái có thể đến để kiểm chuyện chúng ta. Hay xem lại khởi tâm động niệm của mình và phải thay đổi toàn bộ khởi tâm động niệm thì sẽ hết, họ sẽ không còn có chỗ nương gá để phá chúng ta. Nếu chúng ta không thay đổi thành ý niệm tốt để tu hành thì đến lúc mất mạng, có hối hận cũng không kịp.

Mỗi chúng ta có nghiệp tội nếu có hình tướng thì tam thiên đại thiên thế giới chưa không hết. Nhân ác chúng ta đã tạo thì làm sao tránh được quả ác. Phật tại sao không cường độ nhân và cường độ quả mà chỉ cường độ duyên vì duyên sẽ tiếp nối giữa nhân để thành quả. Duyên tốt sẽ kết với nhân tốt ra quả tốt. Nhân đã có đủ chỉ cần chú ý đến duyên. Hằng ngày sống ở thế gian mà khởi tâm động niệm là bất thiện, là tà dâm, là tư lợi thì chắc chắn duyên này sẽ kết hợp với nhân xấu kết thành quả xấu.

Cho nên mọi người phải thận trọng trong khởi tâm động niệm. Người thế gian chưa học Phật nên họ thả tâm muốn làm gì thì làm nhưng đến khi gặp quả xấu, họ mới kêu trời, mới ôm chân Phật. Phật dạy bảo nhưng mọi người không làm theo, đến khi xảy ra chuyện ngang trái phũ phàng thì không thể giải thích nguyên do. Nên nhớ rằng mọi chuyện đều là nhân trước quả sau.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Nhất quán đạo là năm đạo hợp nhất gồm Phật giáo, Nho giáo, Kito giáo, Đạo giáo và Is-lam giáo. Nhất quán đạo có phải từ rất lâu họ đã phát minh ra đa nguyên văn hóa hay không, có phải ý niệm này của họ rất là chuẩn xác hay không?”*

Hòa Thượng trả lời rằng: *“Nhất quán đạo tôn sùng năm giáo nhưng năm giáo đều không thừa nhận họ. Năm giáo đều không hề qua lại với họ, như vậy thì có thể gọi là người đã có phát minh ra sự hài hòa các tôn giáo hay không? Các vị đồng tu cần phải có trí tuệ, nếu không thì sẽ rất dễ dàng bị mê hoặc. Nếu bạn đi vào con đường này thì cả đời này, bạn chỉ có thể tu phước, nhất định không thể giúp bạn siêu việt được luân hồi.”*

Tất cả các giáo phái thường hay đẩy mạnh công tác từ thiện nên có thể thu hút rất nhiều người tham gia. Tuy nhiên, làm như vậy chúng ta chỉ có thể tu phước chứ chưa

thể giúp chúng ta đạt được tâm thanh tịnh, chưa xa lìa được dục vọng, phân biệt, chấp trước, phiền não.

Hòa Thượng nói: **“Cổ Thánh Tiên Hiền thường dạy chúng ta một môn thâm nhập trường kỳ huân tu. Một giáo chúng ta học còn không thông, vậy mà năm giáo đều học thì làm sao mà thành công. Trong Tịnh Độ có năm Kinh một Luận và người có thể học hết và đạt thành tựu năm Kinh một Luận không phải là người thông thường. Muốn thành tựu được một cách dễ dàng thì trong năm Kinh một luận này phải chọn ra một, một môn thâm nhập, “Đơn đao trực nhập” – một đao tiến thẳng.**

“Phật, Nho, Islam, Kito, Đạo giáo là năm tông phái không phải là một tông phái. Năm tông phái này hợp lại mà tu thì thành ra cái gì? Giống Phật, cũng giống Kito, cũng giống Hồi giáo, vậy thì tu hành sẽ thành ra cái gì? Đây không phải là chánh giáo! Chúng ta khi lựa chọn, tiếp nhận tôn giáo thì điều đầu tiên cần chú trọng là tôn giáo đó phải được quốc gia công nhận, thế giới thừa nhận. Đó mới là chánh giáo! Việc lựa chọn một tôn giáo tu học thay vì học cả năm tôn giáo phù hợp với điều mà ông bà chúng ta từng dạy: **“Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh”**, nhiều nghề thì không thể tinh chuyên.

Hòa Thượng tiếp lời: **“Chúng ta nhất định phải rõ ràng, trong năm tôn giáo này, bạn bằng lòng học một loại nào thì bạn phải thâm nhập vào giáo môn đó. Đây mới là việc tốt. Còn bốn cái khác, có thể làm bạn, hỗ trợ tôn trọng, hỗ trợ kính ái, kính trọng lẫn nhau, giúp đỡ lẫn nhau, hợp tác lẫn nhau cùng duy trì một xã hội an định, một thế giới hòa bình. Đây là điều chính xác. Do vậy, những người học Phật chúng ta không được lôi kéo tín đồ.”**

Có lần Hòa Thượng nói rất nặng rằng nếu đi chiêu mộ tín đồ thì đó là việc làm vô liêm sỉ. Có rất nhiều cô giáo đến tìm việc làm, tham gia phỏng vấn tại các trường của chúng ta là các tín đồ Thiên Chúa Giáo. Tôi chưa bao giờ nói về Phật pháp với các cô giáo khi tôi tham gia các lớp đào tạo hay tôi đến các trường, tuy nhiên, mọi người gặp tôi vẫn chào bằng câu **“A Di Đà Phật”**.

Tôi chỉ nói với các cô là: **“Nếu là người học Phật thì hãy đem từ bi của Phật đến với các học sinh, nếu là người công giáo hãy đem tình yêu của Chúa đến với các học sinh. Mỗi chúng ta là người có đạo, hãy đem tinh thần của đạo vào công việc để việc làm của mình trở nên tốt hơn cho cộng đồng và xã hội. Làm được như vậy chính là mỗi việc làm của chúng ta đều có Chúa, có Phật soi sáng.”** Cho nên Hòa Thượng nói tín đồ học Phật không lôi kéo tín đồ của các tôn giáo, làm như vậy sẽ tạo sự bất hòa.

Hòa Thượng khẳng định rằng: **“Mỗi người có hướng đi riêng, mỗi người có duyên phận khác nhau. Chúng ta lôi cuốn tín đồ là việc làm không có đạo đức. Khi qua lại với các tôn giáo, chúng ta phải tuyệt đối tôn trọng và tán thán tôn giáo cùng tín đồ của họ, nhất định không lôi kéo tín đồ của họ về mình. Vậy thì chúng ta mới**

có thể làm bạn tốt với các tôn giáo. Nếu lôi kéo tín đồ của nhau thì nhất định sẽ dẫn đến cạnh tranh mà cạnh tranh đến cường độ cao thì đấu tranh, mà đấu tranh đến cường độ cao là chiến tranh.

Chúng ta niệm Phật còn người khác thì trì chú, mỗi người đều có hướng đi riêng. Các chia sẻ của tôi từ trước đến nay thường chỉ nhắc lại những gì Hòa Thượng đã dạy và chỉ nói về Tịnh Độ. Bản thân tôi không nói mọi người phải tu thế này hay thế kia. Duyên phận mỗi người khác nhau, chúng ta không cần cưỡng cầu, ép buộc người khác đi con đường nào đó. Họ thích đi con đường nào là việc của họ, chúng ta không thể ép họ, chắc chắn họ không chịu.

Ngài tiếp lời: ***“Họ tuy là tôn trọng năm tôn giáo thế nhưng họ lại không làm theo tôn giáo nào. Họ cũng lấy Kinh Kim Cang, Tâm Kinh học tập với từng câu từng chữ trong Kinh văn thì không sai nhưng phần chú giải thì hoàn toàn sai lầm. Phật pháp nếu không có người giảng giải thì cho dù là người có học thức cao cũng không thể hiểu được ý Kinh.***

“Có rất nhiều người ở thế gian này dùng sự hiểu sai lệch của họ để giảng giải Phật Kinh hay dạy sai về giáo huấn của Thánh Hiền. Họ đem ý Kinh giải sai, chư Phật Bồ Tát xem thấy cũng phải than thở. Việc này tạo tội nghiệp rất nặng. Nếu như họ đi đúng chánh đạo thì chúng ta cũng tán thán họ.

“Làm thế nào để đi được đúng chánh đạo? Nếu bạn học Phật thì bạn phải hướng đến pháp sư, các quý Thầy giảng pháp để học tập. Nếu bạn học Kito thì bạn hướng đến mục sư để học tập. Nếu bạn học Nho thì bạn hướng đến những người đã từng học giáo huấn của nhà Nho để học và làm theo. Mỗi đạo đều có giáo pháp, giáo nghĩa rõ ràng. Nếu họ làm được như vậy chúng ta sẽ tán thán họ, đây là chánh giáo, là chân thật có thể giúp đỡ người.”

Nếu có người đem Kinh pháp của nhà Phật, nhà Nho dạy sai thì sẽ dẫn con người đi về đâu? Có người từng giải thích là Tây phương chỉ dành cho người hết tội nghiệp còn Đông phương dành cho người đang tạo nghiệp và còn cho rằng không có thế giới Tây Phương Cực Lạc. Đây là cách giải thích sai trái! Bao đời Tổ sư Đại đức đều đề xướng Tịnh Độ, vậy mà họ dám nói như vậy.

Người chân thật muốn giúp đỡ người thì không bao giờ đem ý riêng của mình áp đặt. Trong quá trình giảng giải, nếu đem ý riêng của mình vào thì chỉ là đem phân biệt, vọng tưởng, chấp trước vào trong đó nên sẽ giảng sai đi ý của Phật, Bồ Tát Thánh Hiền, do đó không thể đưa người đến chỗ tốt đẹp. Hòa Thượng nói: ***“Bạn cắt xén lời của Thánh Hiền, bạn giảng giải thêm ý của bạn vào thì làm sao người làm theo có được thành tựu. Bạn đem lời Phật dạy, bạn cũng cắt xén bỏ đi, bạn thêm ý của bạn vào thì người làm theo làm sao có được thành tựu!”*** Tuy nhiên hiện tượng này diễn ra rất nhiều, khiến người học Phật nhiều năm cũng bị lừa gạt./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!